

Sfârșit de toamnă

Oaspeții caselor noastre, cocostârci și rândunele,
Părăsit-au a lor cuiburi ș-au fugit de zile rele;
Cârdurile de cocoare, înșirându-se-n lung zbor,
Pribegit-au urmărite de al nostru jalnic dor.

Vesela verde câmpie acu-i tristă, vestejită,
Lunca, bătută de brumă, acum pare ruginită;
Frunzele-i cad, zbor în aer și de crengi se dezlipesc,
Ca frumoasele iluzii dintr-un suflet omenesc.

Din tuspatri părți a lumii se ridică-nalt pe ceruri,
Ca balauri din poveste, nouri negri, plini de geruri.
Soarele iubit s-ascunde, iar pe sub grozavii nori
Trece-un cârd de corbi iernatici prin văzduh croncănitori.

Ziua scade; iarna vine, vine pe crivăț călare!
Vântul șuieră prin hornuri, răspândind înfiorare.
Boii rag, caii rânchează, câinii latră la un loc,
Omul, trist, cade pe gânduri și s-apropie de foc.

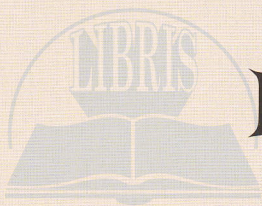

Iarna

Din văzduh cumplita iarnă cerne norii de zăpadă,
Lungi troiene călătoare adunate-n cer grămadă;
Fulgii zbor, plutesc în aer ca un roi de fluturi albi,
Răspândind fiori de gheață pe ai țării umeri dalbi.

Ziua ninge, noaptea ninge, dimineța ninge iară!
Cu o zale argintie se îmbracă mândra țară;
Soarele rotund și palid se prevede printre nori
Ca un vis de tinerețe printre anii trecători.

Fricosul

Iarnă. Noapte lucie¹ pe o lume
ca din povești: copaci de zahăr,
câmp de cristal, iaz de oglindă. Și-n
cuprinsul larg, uriașul policandru²
al cerului își aprinde, una câte una,
luminile, ca într-o nemăsurată sală de
dans. Viețuitoarele pustietății sunt
îmbătate de farmecul acesta: păsările
zbor³ ca ziua; lupul poposește pe

---

¹ lucie – care lucește, răsfrânge razele de lumină

² policandru – candelabru

³ zbor – zboară

Iarna pe uliță

A-nceput de ieri să cadă
Câte-un fulg, acum a stat,
Norii s-au mai răzbunat¹
Spre apus, dar stau grămadă
Peste sat.

Nu e soare, dar e bine,
Și pe râu e numai fum.
Vântu-i liniștit acum,
Dar năvalnic² vuiet vine
De pe drum.

---

¹ a se răzbuna – (despre nori) a se împrăștia

² năvalnic – care nu poate fi domolit sau stăpânit

